

Arrest

nr. 162 093 van 15 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 14 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 januari 2016.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. P. J.P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidige vierde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk haar penibele financiële situatie in haar land van herkomst en problemen met haar familie.

In het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoeksters economische situatie een motief is dat geen verband houdt met een van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, noch onder te brengen valt onder de definitie van subsidiaire bescherming, en dat wat haar familiale problemen betreft, verzoekster geen elementen aanbrengt waarom zij zich naar aanleiding hiervan niet tot de in Macedonië aanwezige autoriteiten zou kunnen wenden voor hulp en/of bescherming. Verzoekster diende geen beroep in tegen die beslissing.

Inzake verzoeksters tweede asielaanvraag nam de commissaris-generaal een beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoeksters beroep tegen die beslissing werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 144 911 van 6 mei 2015.

In het kader van verzoeksters derde asielaanvraag nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster ging niet in beroep tegen die beslissing.

Ter ondersteuning van haar huidige vierde asielaanvraag legt verzoekster bijkomende verklaringen af en een schrijven van haar advocaat P. JP. Lips neer.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Blijkens de bestreden beslissing wordt de vierde en huidige asielaanvraag van verzoekster niet in overweging genomen omdat zij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. In de

bestreden beslissing wordt vooreerst vastgesteld dat verzoekster zich in haar huidige vierde asielaanvraag beroept op dezelfde motieven die zij reeds in haar drie voorgaande asielaanvragen heeft uiteengezet en wordt opnieuw opgemerkt dat het socio-economische motieven betreft die geen verband houden met een van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming te brengen vallen. Het feit dat verzoekster in haar huidige asielaanvraag louter de socio-economische problematiek herhaalt is, aldus de commissaris-generaal, geenszins van die aard een ander licht te kunnen werpen op de ter zake reeds zowel door het Commissariaat-generaal als door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gemaakte appreciatie. Wat de problemen met haar familie betreft, wordt erop gewezen dat het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds in de voorgaande asielaanvragen hebben vastgesteld en geoordeeld dat verzoekster geen elementen aanbrengt waarom zij zich naar aanleiding hiervan niet kon/zou kunnen wenden tot de in Macedonië aanwezige autoriteiten voor hulp en/of bescherming. Verzoekster brengt, zo luidt de beslissing, in het kader van haar vierde asielaanvraag geen elementen aan die deze beoordeling kunnen wijzigen. Inzake het betoog van verzoeksters advocaat wordt opgemerkt dat de briefing notes van de Duitse asielinstantie BAMF d.d. 14 september 2015 waarnaar wordt verwezen, in tegenstelling tot wat wordt beweerd, niet vermelden dat na bemiddeling door de EU het parlement haar werkzaamheden heeft hervat na een vijftien maanden durende boycot door de oppositie. De onderhandelde deal houdt in dat de regering eind 2015 zal aftreden om de weg vrij te maken voor vervroegde parlementsverkiezingen in april 2016, aldus de commissaris-generaal die stelt dat op deze manier voorlopig een einde werd gesteld aan de crisis in Macedonië. Deze informatie druist, zo wordt (vast)gesteld, hoegenaamd niet in tegen de vaststelling van het Commissariaat-generaal in de weigeringsbeslissing in verzoeksters derde asielaanvraag genomen dat er inderdaad spanningen tussen Slavische Macedoniërs en etnische Albanen bestaan, doch dat deze geenszins van die aard en draagwijdte zijn om te kunnen besluiten dat Macedonië aan de vooravond van een (nieuw(e)) gewapend conflict/oorlog zou staan. Hier wordt voorts nog aan toegevoegd dat het plaatsen van hekken om de instroom van vluchtelingen tegen te gaan geen impact heeft op Macedonische onderdanen zoals verzoekster.

Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Zij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het uitgebreid uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, en het op algemene wijze formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de bevindingen van de commissaris-generaal), waarmee zij deze bevindingen niet ontkracht of weerlegt.

In zoverre verzoekster artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoekster doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

In zoverre verzoekster de hoorplicht geschonden acht, stelt de Raad vast dat zij werd gehoord zodat deze opgeworpen schending niet dienstig, noch ernstig is.

Het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde schrijven van verzoeksters advocaat d.d. 9 oktober 2015 werd reeds eerder neergelegd.

5. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 8 januari 2016, verwijst verzoekende partij vooreerst naar de middelen in het verzoekschrift. Zij wijst er op dat er tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in haar derde asielaanvraag geen beroep is ingediend en er derhalve geen gezag van gewijsde is over de stukken die zij toen heeft ingediend. Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat bij de beoordeling van haar vierde asielaanvraag de stukken die zij heeft ingediend naar aanleiding van haar derde asielaanvraag mee in overweging moeten genomen worden. Zo verwijst zij naar p. 3 en 4 van haar verzoekschrift en de concrete bespreking. Verzoekende partij stelt nog dat naar aanleiding van haar derde asielaanvraag het Commissariaat-generaal van oordeel was dat het etnisch conflict in Macedonië reëel en ernstig was en dat zij in haar vierde asielaanvraag aantoont dat er in haar hoofde een gebrek is aan bescherming. De derde en vierde asielaanvraag moeten door de Raad samen behandeld worden.

Betreffende verzoekende partij haar betoog dat aangezien zij tegen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal genomen in het kader van haar vorige, derde asielaanvraag geen beroep heeft ingediend er geen gezag van gewijsde is over de stukken die zij toen heeft ingediend, en dat derhalve bij de beoordeling van haar huidige vierde asielaanvraag de stukken die zij bij haar vorige asielaanvraag neerlegde mee in overweging dienen te worden genomen en haar derde en vierde asielaanvraag door de Raad samen dienen te worden behandeld, wijst de Raad erop dat gelet op het feit dat de weigeringsbeslissing genomen in het kader van verzoekende partij haar vorige asielaanvraag niet (binnen de wettelijke termijn) werd aangevochten, deze definitief is geworden en als vaststaand dient te worden beschouwd. Verzoekende partij haar redenering, volgens dewelke bijvoorbeeld bij een tiende asielaanvraag nog rekening zou dienen te worden gehouden met alle stukken neergelegd bij de vorige asielaanvragen in geval hiertegen geen beroep zou zijn ingediend, gaat aldus niet op en kan niet worden bijgetreden. Dat verzoekende partij geen beroep indiende tegen haar vorige, derde asielaanvraag is enkel aan haarzelf/haar eigen handelen te wijten en haar redenering, waarbij zij uit haar verzuim beroep in te dienen voordeel tracht te halen in die zin dat volgens haar (visie) bij haar huidige asielaanvraag ook de elementen van haar vorige asielaanvraag mee in overweging zouden moeten worden genomen, kan niet worden gevolgd.

De Raad stelt bovendien vast dat de stukken die verzoekende partij bij haar vorige, derde asielaanvraag neerlegde, waaronder o.a. een kopie van haar paspoort en een geboorteakte, blijkens de gegevens in het administratief dossier allen reeds eerder werden neergelegd bij haar voorgaande eerste en tweede asielaanvraag. Verzoekende partij haar tweede asielaanvraag, waarbij zij de problemen aanhaalde die ze thans bij onderhavige asielaanvraag opnieuw aanhaalt en waarin ze volhardt, werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 144 911 van 6 mei 2015, dat kracht en gezag van gewijsde geniet.

De Raad stelt tevens vast dat waar verzoekende partij bij onderhavige asielaanvraag middels een schrijven van haar advocaat kritiek uit op de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal

genomen in het kader van haar derde asielaanvraag, en met name (op) het feit dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich toen baseerde achterhaald zou zijn, door de commissaris-generaal bij verzoekende partij haar huidige vierde asielaanvraag terdege en afdoende rekening wordt gehouden met dit betoog van verzoekende partij haar advocaat, en met de briefing notes van de Duitse asielinstantie BAMF d.d. 14 september 2015 waarnaar deze verwijst, en dat de vaststellingen van de commissaris-generaal dienaangaande omstandig in de bestreden beslissing worden gemotiveerd, met name: *“Inzake het betoog van uw advocaat moet worden opgemerkt dat de briefing notes van de Duitse asielinstantie BAMF d.d. 14 september 2015, waarnaar hij verwijst, in tegenstelling tot wat hij beweert, niet vermelden dat na bemiddeling door de EU het parlement haar werkzaamheden heeft hervat na een vijftien maanden durende boycot door de oppositie. De onderhandelde deal houdt in dat de regering eind 2015 zal aftreden om de weg vrij te maken voor vervroegde parlementsverkiezingen in april 2016. Op deze manier werd voorlopig een einde gesteld aan de crisis in Macedonië. Deze informatie druist hoegenaamd niet in tegen de vaststelling van het Commissariaatgeneraal in de weigeringsbeslissing in uw derde asielaanvraag dat er inderdaad spanningen tussen Slavische Macedoniërs en etnische Albanen bestaan - die soms uitmonden in fysiek geweld met zeer sporadisch dodelijke slachtoffers aan beide zijden. Het Commissariaatgeneraal oordeelde evenwel dat deze spanningen geenszins van die aard en draagwijdte zijn om te kunnen besluiten dat Macedonië aan de vooravond van een (nieuw(e)) gewapend conflict/oorlog zou staan. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het plaatsen van hekken om de instroom van vluchtelingen tegen te gaan geen impact heeft op Macedonische onderdanen zoals u.”* Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt deze vaststelling en werpt er geen ander licht op.

Verzoekende partij beperkt zich voorts tot het verwijzen naar (de middelen in) haar verzoekschrift en tot de algemene opmerkingen dat naar aanleiding van haar derde asielaanvraag het Commissariaat-generaal van oordeel was dat het etnisch conflict in Macedonië reëel en ernstig was en dat zij in haar vierde asielaanvraag aantoont dat er in haar hoofde een gebrek is aan bescherming, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 8 januari 2016 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, -waaronder o.a. de vaststelling dat zij bij onderhavige asielaanvraag geen elementen aanhaalt die de eerdere beoordeling bij haar voorgaande asielaanvragen kunnen wijzigen dat zij niet aantoont of aannemelijk maakt dat het haar aan nationale bescherming ontbeert. Verzoekende partij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS